

Dejme se Bohem beze zbytku milovat

Promluva papeže Františka při kající liturgii, 9.3.2018

... Víme, že jsme-li ve stavu hříchu, vzdalujeme se v jeho důsledku od Boha. Hříchem se skutečně Bohu vzdalujeme, což ale neznamená, že by se Bůh vzdaloval nám. Stav slabosti a zmatku, do kterého nás hřích uvádí, jsou důvodem navíc, aby nám Bůh zůstal nablízku. Tato jistota má vždy provázet náš život. Apoštolovo slovo je toho potvrzením, které naše srdce ujišťuje, aby stále uchovávalo neochvějnou důvěru v Otcovu lásku: „Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí, když by nám něco vyčítalo“.

Jeho milost v nás nadále pracuje, aby posílila naději, že nikdy nepozbudeme jeho lásky, navzdory jakémukoli hříchu, kterého jsme se mohli dopustit odmítnutím Boží přítomnosti v našem životě.

Tato naděje nás podněcuje, abychom si uvědomili bezradnost, která často zachvacuje naše bytí tak, jak se to stalo Petrovi v evangelním příběhu, který jsme si poslechli: „Hned nato zakokrhál kohout a Petr si vzpomněl na slova, která Ježíš řekl: Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš“. A vyšel ven a hořce se rozplakal“ (Mt, 26,74-75). Evangelista je tu krajně stručný. Kohoutí kokrhání jakoby zastihlo ještě zmateného člověka, který si připomíná Ježíšova slova, až se konečně roztrhne závoj a Petr skrze slzy zahlédne, že se Bůh zjevuje v tupeném Kristu, kterého bijí do tváře a jehož on sám zapřel, který však pro něj jde na smrt. Petr, který by chtěl za Ježíše zemřít, nyní chápe, že musí nechat zemřít Jeho za sebe. Petr chtěl učit svého Mistra, chtěl ho předstihnout, avšak Ježíš odchází zemřít za Petra, ačkoli to Petr dříve nepochopil a ani nechtěl pochopit.

Nyní se Petr vyrovnává s Pánovou milosrdnou láskou a konečně chápe, že ho Ježíš miluje a žádá po něm, aby se dal milovat. Petr si všímá, že právě toto vždycky odmítal, že odmítal dát se Ježíšem plně spasit, a proto nechtěl, aby ho Ježíš beze zbytku miloval.

Jak je těžké dát se opravdu milovat! Stále bychom si přáli, aby se něco v nás nemuselo vázat k uznání, přestože jsme ve skutečnosti naprostými dlužníky, neboť Bůh je první a plně nás láskou zachraňuje... Prosme nyní Pána o milost, aby nám dal poznat velikost své lásky, která ruší každý náš hřích...

Zdroj: <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27302>.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Duben 2019 • Ročník 12 • Neprodejně

Úvodní zamyšlení

„Jako Otec mrtvé křísí a probouzí k životu,
tak i Syn probouzí k životu ty, které chce.“

(Jan 5,21)

Aktuálně

Každou středu od 10:00 se koná mše svatá v *Domově pro seniory U Pramene Louny*. Mši svatou můžete volně navštívit.

Ve čtvrtek 4. dubna 2019 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

Každou sobotu od 18:00 se pravidelně koná v *kostele sv. Jakuba v Cítolibeč* mše svatá (kromě Bílé soboty) s nedělní platností.

V pátek 12. dubna a v sobotu 13. dubna 2019 se koná v Litoměřicích *Diecézní setkání mládeže* u příležitosti světového dne mládeže 2019. Tématem setkání je volba životního povolání a přiblíží jej řeholní sestra Marie Anna Linhartová. Více informací viz <http://www.dcml.cz>.

Na Velký pátek 19. dubna 2019 je vyhlášena sbírka na Jeruzalémský Boží hrob ve Svaté zemi.

V sobotu 27. dubna 2019 můžete svou účastí podpořit *Národní pochod pro život a rodinu*. Více informací viz <https://hnutiprozivot.cz/pochod-pro-zivot>.

Biskup Jan Vokál, předseda přípravného poutního výboru, zve všechny na **Národní pout' do Říma k 30. výročí kanonizace svaté Anežky České**, která se uskuteční pod záštitou ČBK ve dnech **11. až 13. listopadu 2019**.

Nedělní a sváteční bohoslužby

- 4.4.2019 PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 7.4.2019 5. NEDĚLE POSTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
- 14.4.2019 KVĚTNÁ NEDĚLE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Připomeneme si slavný vjezd Ježíše Krista do Jeruzaléma slavnou bohoslužbou se svěcením ratolestí, průvodem a čtením pašijí.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 18.4.2019 ZELENÝ ČTVRTEK**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
*Poslední večere Ježíše Krista.
Památka ustanovení mše svaté.*
- 19.4.2019 VELKÝ PÁTEK**
Děkanský kostel sv. Mikuláše
*Křížová cesta v 15:00.
Svátost smíření od 16:00.
Den umučení Ježíše Krista – obřady v 17:30.
Uctívání svatého kříže, zpívané pašije.
Adorace u Božího hrobu do 20:00.*
- 20.4.2019 BÍLÁ SOBOTA**
Kaple děkanského kostela sv. Mikuláše
Kaple s Božím hrobem otevřena od 8:00.
Výstav Nejsvětější svátosti – tichá adorace po celý den.
Děkanský kostel sv. Mikuláše
VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ JEŽÍŠE KRISTA
Slavná mše svatá v 19:00.
Žehnání ohně a velikonočního paškálu, četba z Písma svatého, křestní obřad.
-
-
- 21.4.2019 BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Slavná mše svatá bude doprovázena chrámovým sborem.
Kostel Narození Panny Marie v H. Ročově – Mše svatá v 14:30.
- 22.4.2019 VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Následuje velikonoční pomlázka pro děti.
Kaple sv. Vojtěcha v Třeboci – Poutní mše sv. ve 14:30.
- 27.4.2019 SOBOTA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá v 14:00.
- 28.4.2019 2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
Kostel sv. Vavřince v Černčicích – Mše svatá v 16:00.

Úryvky z dopisů velkých osobností

Laskavost v pravý čas

*Svatá Terezie od Ježíše, též zvaná Terezie z Ávily
(28. 3. 1515 Ávila – 4. 10. 1582 Alba de Tormes)*

Svatá Terezie děkuje svému bratrovi, že pomohl jejích sestře, a popisuje svůj vztah k majetku. Sestrin manžel měl stále finanční potíže, což působilo celé rodině velké starosti.

Nechť Duch svatý zůstává stále s Vámi.

Už jsem Vám psala, že jste naší sestře prokázal laskavost v pravý čas. Žasla jsem nad velkými obtížemi, do nichž ji Pán uvedl, ona je však snášela tak dobře, že Bůh jí nyní jistě dá pocíť úlevu. Co se mne týká, nepostrádám ničeho; ve skutečnosti mám více než potřebuji; dám část peněz, jež jste mi poslal, sestře a zbytek použiji na dobré účely, jež tak budou vlastně Vaším dílem. Váš poslední dar přišel právě včas, neboť jsem se tehdy trápila nemalými starostmi; nově založené kláštery stále potřebují pomoc duchovních otců a soudím, třebaže v tomto ohledu vždy dbám na uměřenost, že bych měla učeným mužům, jichž se tážu v těchto záležitostech na radu, dávat menší dary než dosud. Dělán to samozřejmě jenom kvůli klášterům a jsou to stejně pouze maličkosti; přesto však pro mne bylo velkým ulehčením, když jsem od Vás dostala peníze, jelikož jsem tak nemusela nic přijímat od jiných. Místní šlechta by mě sice neodmítla, chci však být raději na nich úplně nezávislá, abych jim tak mohla upřímně říkat, co si myslím. Vidím kolem sebe tolik světských způsobů, že prostě nechci nic vlastnit; proto si nenechávám nic z Vašich darů pro sebe, ale dávám část řádu a zbytek na dobré účely, jak jsem psala; neboť mi jak generální opat, tak provinciál dali naprostou volnost přijímat nové postulanky, přemísťovat sestry z jednoho kláštera do druhého a pomáhat jednotlivým klášterům z prostředků jiných...

Zdroje: CUMMING, John, ed. Dopisy velkých osobností hříšníkům. I., Dětství, sebe-zkoumání, láska, utrpení. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2001. s. 70–71.
https://cs.wikipedia.org/wiki/Terezie_od_Je%C5%BE%C3%AD%C5%A1e;
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2b/Teresa_of_Avila_dsc01644.jpg.

O mši svaté: Vstupní obřady /3

P. ThLic. Ing. Jiří Heblt

Formule všeobecného vyznání hříchů *Vyznávám se*, má svůj prastarý původ v mnišských společenstvích. Při mši svaté se používá od 11. století. Chce nám říct, že hřích je mnohotvárný, jsou to myšlenky, slova, skutky a také opomenutí dobrého, kterým hřešíme. Můj hřích není soukromá záležitost, zraňuje celé Kristovo tělo. Biji se v prsa, protože opravdu já jsem ten hříšník. Někdo se nemá z čeho vyznat. Není to proto, že by byl dokonalý... Kněz pak z moci svého kněžství přednese Bohu prosbu za odpuštění hříchů. Je to modlitba za osvobození. Pokud si nejsem vědom těžkých hříchů a lituji, Bůh mi v tuto chvíli odpouští lehké hříchy. Těžký hřích samozřejmě musím vyznat ve svátosti smíření, pak je teprve odpuštěn.

Je-li tělo očištěno, je třeba oslovit Pána v našem středu. Nic už nebrání: *Kyrie eleison*, Pane, smiluj se, to není pokračování kajcnosti. Toto řecké volání se zachovalo v mnoha liturgiích od dob prvotní církve. Je to volání v jásotu. Bylo to vítězné volání lidu vstříc císaři, který se vracel po vítězství. Znamenalo to hold a poddání: Buď k nám milostiv. Pane, spas nás. Křesťané to přenesli na pravého Pána a Krále jako uctívou chválu. Toto volání trvalo při mši různě dlouho, v šestém století tak dlouho, dokud to přítomný papež nezastavil.

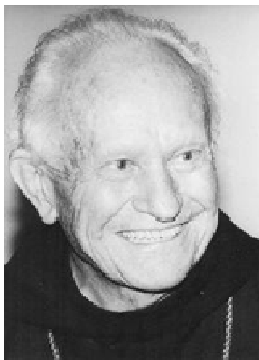
Chvála je tou první a nejdůležitější modlitbou. Pokračuje při *Gloria* – Sláva na výsostech Bohu je to chvalozpěv na Vzkříšeného Pána. Je to starokřesťanský chvalozpěv a zpočátku souvisel s velikonoční liturgií. Slovy andělů nad Betlémem chválíme Boha. V první části je chvála celé Nejsvětější Trojice. V druhé části se obracíme na Krista. V krátké litanii zdůrazňujeme jeho vykupitelskou moc. Je to oslavný hymnus na Krista, jediného Pána.

Putování předsíní končí *vstupní modlitbou*. Všichni stojíme. Kněz vyzve přítomné k modlitbě. V následujícím tichu má každý z nás vložit své osobní prosby, své úmysly, s kterými přišel na mši svatou. To je chvíle pro mou osobní modlitbu. Kněz vztáhne ruce k Bohu, to gesto je prastaré, znamená odevzdanost. Doufáme, že Bůh naše prázdné ruce naplní. Ale znamená to také, jakoby kněz sebral prosby všech lidí a teď je pozdvihuje k Bohu, skrze Krista v Duchu svatém. Proto se tato modlitba nazývá kolekta, to znamená sbírka, sebrání. Nesmírně důležité je naše: Amen. Tím „Amen“ se připojujete k modlitbě kněze, tím „Amen“ končí vstupní obřady.

Zdroj: <https://www.farnost-chrudim.cz/clanek?i=484>.

Výběr z odpovědí opata Anastáze Opaska na otázky Rádia Svobodná Evropa

(před rokem 1989)

Co je pro vás dokonalé pozemské štěstí?

Žít ve shodě s Boží vůlí jako katolický křesťan a jako benediktin navíc.

Vaše nejmilejší ctnost?

Pokora, ve které se musím stále cvičit. Svatý Benedikt o ní hovoří ve své Řeholi, neboť z pýchy vznikl též Hitler, z pokory svatý Václava i Vojtěch; přečtěte si jejich životopisy, jejich význam v našich dějinách i dějinách církve to dosvědčuje.

Kdybyste nebyl tím, čím jste, jaké povolání byste si rád zvolil?

Nad tím jsem nikdy dost nepřemýšlel, myslím však, že opět knězem, ale lepším, než jsem.

Čeho si nejvíce ceníte u přátel?

Upřímnosti a věrnosti, jinak přátelství nestojí za mnoho a je odsouzeno k zániku.

Váš sen o štěstí?

Království Boží na zemi, které je kdesi daleko, neboť úbytkem náboženství a nábožnosti roste jen zlovůle a nenávisť, kterou navíc hlásají komunistické státy, ba ji plně pěstují. Viděli jste přesvědčeného křesťana, který žije opravdu ze své víry, jako teroristu, který zabíjí nevinné?

Vaši hrdinové v historii?

Ježíš Kristus, Bůh a člověk, podle něhož se dříve datovala historie. Protože je to pro někoho osoba nebezpečná, byla zavedeno „našeho letopočtu“; myslím ale, že nikdo již neví, co to znamená našeho, vašeho, kterého.

Kterou reformu obdivujete ze všeho nejvíce?

Reformu ducha a srdce, o kterou se musí snažit každý člověk, když chce zůstat člověkem. Je to práce na celý lidský život.

Kříž

*Anastáz Jan Nepomuk Vojtěch Opasek
(20. 4. 1913, Vídeň – 24. 8. 1999, klášter Rohr)*

Dvě břevna
a nic víc
to stačí však
pro celý život

setřásti jeho tíž
marně, ach marně,
rostlý jsi tak,
jen rozpažíš
a kříž se tvoří

tak Bohem stvořen
v svém člověčenství,
aby se přiznával
k své podstatě

je tíže lehká,
může být,
neneseš sám,
jdeš s Kristem,
nadmáš
život i smrt
svou rukou lásky

a můžeš jít
svou cestou,
Bohem posílen